

Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 81/2009, 13 straipsnyje numatytos teisės normos, susijusios su atsisakymu leisti atvykti trečiųjų šalių piliečiams, taip pat taikomos trečiųjų šalių piliečiams, kuriems galioja reikalavimas turėti vizą ir kurie norėtų kirsti Šengeno erdvės išorės sienas grįžti į valstybę narę, kuri jiems yra išdavusi laikinąjį leidimą gyventi, neatvykdami tuo tikslu į kitos valstybės narės teritoriją.

- Reglamento Nr. 562/2006, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 81/2009, 5 straipsnio 4 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad valstybė narė, kuri trečiosios šalies piliečiui išduoda pakartotinio atvykimo vizą, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, negali nustatyti apribojimo atvykti į Šengeno erdvę tik per savo nacionalinėje teritorijoje esančius punktus.
- Pagal teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principus nereikalaujama, kad būtų numatytos pereinamojo laikotarpio priemonės trečiųjų šalių piliečiams, kurie išvyko iš valstybės narės teritorijos turėdami tik laikinąjį leidimą gyventi, išduotą, kol nagrinėjamas pirmasis prašymas išduoti leidimą gyventi arba prašymas suteikti prieglobstį, ir ketina grįžti į šią teritoriją įsigaliojus Reglamentui Nr. 562/2006, iš dalies pakeistam Reglamentu Nr. 81/2009.

(¹) OL C 72, 2011 3 5.

2012 m. birželio 12 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (Bundesfinanzhof (Vokietija) prašymai priimti prejudicinį sprendimą) Waldemar Hudzinski prieš Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak prieš Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10)

(Sujungtos bylos C-611/10 ir C-612/10) (¹)

(Darbuotojų migrantų socialinė apsauga — Reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 — 14 straipsnio 1 dalies a punktas ir 14a straipsnio 1 dalies a punktas — SESV 45 ir 48 straipsniai — Laikinas darbas kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje veikla paprastai atliekama — Šeimos išmokos — Taikytina teisė — Valstybės narės, kurioje asmuo laikinai dirba, tačiau kuri nėra kompetentinga valstybė, galimybė skirti vaiko išmokas — Kumuliaciją draudžiančios nacionalinės teisės normos taikymas, dėl kurio ši išmoka nemokama, jei panaši išmoka gaunama kitoje valstybėje)

(2012/C 227/05)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesfinanzhof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Waldemar Hudzinski (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak (C-612/10)

Atsakovės: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10)

Dalykas

Prašymai priimti prejudicinį sprendimą — Bundesfinanzhof — 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35) 14a straipsnio 1 dalies a punkto aiškinimas — Taikytinos teisės nustatymas — Darbuotojo migranto teisė valstybėje narėje, kurioje jis dirba, gauti šeimos išmokas už vaikus, kurie gyvena jo kilmės valstybėje narėje — Asmens, kuris savo kilmės valstybėje naryje užsiima savarankiška veikla ir keturis mėnesius dirba samdomą darbą kitoje valstybėje narėje, situacija

Rezoliucinė dalis

- 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97, iš dalies pakeistu 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 647/2005, 14 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinami taip, kad jais nedraudžiama valstybei narei, kuri pagal šias nuostatas nėra laikoma kompetentinga valstybe narė, pagal savo nacionalinę teisę skirti vaiko išmokas darbuotojui migrantui, kuris laikinai dirba jos teritorijoje, tokiomis aplinkybėmis, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėse bylose, įskaitant ir tuomet, kai konstatuojama, pirma, kad darbuotojas nepatyrė jokių neigiamų teisinių pasekmių dėl to, kad įgyvendino savo teisę į laisvą judėjimą, nes išsaugojo teisę į tokio pat pobūdžio šeimos išmokas kompetentingoje valstybėje narėje, ir, antra, kad nei darbuotojas, nei vaikas, už kurį prašoma išmokos, nuolat negyvena valstybės narės, kurioje laikinai dirbama, teritorijoje.
- ESV sutarties nuostatos dėl laisvo darbuotojų judėjimo turi būti aiškinamos taip, kad esant tokiai, kaip antai pagrindinės bylos, situacijai jos draudžia taikyti nacionalinės teisės normą, kylančią iš Pajamų mokesčio įstatymo (Einkommensteuergesetz) 65 straipsnio, tiek kiek toks taikymas lemia ne išmokos sumažinimą suma, lygia kitoje valstybėje gaunami panašios išmokos sumai, o visišką jos nemokėjimą.

(¹) OL C 103, 2011 4 2.